

си богатство и посветилъ остатъка отъ живота си на вѣчно скитане по светитѣ мѣста, за да се поклони предъ гробовѣтъ на правовѣрнитѣ дервиши.

Предъ застѣпничеството на дервишитѣ водачѣтъ отстѣпи и положението на Хаджи Решидъ бѣ спасено.

3.

Съ своето държане Хаджи Решидъ повече се издигаше въ очитѣ на своитѣ другари. Той държешевдѣхновени проповѣди въ населенитѣ мѣста, презъ които минаваха, и печелѣше властъ надъ тѣлпитѣ.

Това възбуди завистъ у одного отъ приятелитѣ на водача.

Въ началото на юний месецъ керванѣтъ наближи Хива. Отдалечъ градѣтъ, съ неговитѣ назѣбени стени и високи кули по тѣхъ, изглеждаше като голѣма крепостъ. При влизането въ него керванѣтъ бѣ посрещнатъ отъ митничаритѣ. Презъ време на прегледа въ митницата завистливиятъ приятелъ на водача излѣзе напредъ и високо заяви: „Въ Хива ние доведохме, заедно съ познатитѣ ви четириноги, и едно двеного“. Той посочи куция дервишъ и изказа подозрението си, че той е преоблѣченъ англичанинъ или русинъ. Обаче, всички други дервиши и тукъ се застѣпиха за Решида и поржчителствуваха за него, като увѣряваха, че той е най-добриятъ, най-ревностниятъ и най-благочестивиятъ дервишъ.

Населението посрещна сърдечно изморенитѣ пѣтници. На пазаря хаджиитѣ запѣха пѣсни отъ корана. Хиванци цѣлуваха рѣцетѣ, краката и парцаливитѣ имъ дрехи, като че ли тѣ не бѣха бедни поклонници, а пратеници на Аллаха. Тукъ Хаджи Решидъ съ една вдѣхновена проповѣдь спечели сърдцата на всички, и неговата слава сѣция день обиколи цѣлия градъ.

Слухѣтъ за благочестието и мъдростѣта на Хаджи Решида стигна до ушитѣ и на хана, и той пожела да има благословията на дервиша, който бѣ пристигналъ отъ далечни мѣста. Когато бѣ въведенъ въ приемната